

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

CXCVIII. Differentia 4. Secundùm leges, quando causam alicui delegatus
committit ad eum est appellandum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

pellatio censetur. Innocentius, Baldus, Panormitanus, Imola, Felinus, Vivianus in Rationali l. 1. pagina quadringentesima trigesima secunda. Alagona in Compen. pagina centesima quinquagesima quinta. Ximen. in Concord. pagina prima & secunda. Anianus Augustinus Collect. secund. decretal. l. 1. tit. 20. c. 3. Barbosa in citato capite. Duo simul. Similiter in capite ad Romanam. c. omnes. c. si quis eod. dicitur quod omnes Episcopi, qui volunt, vel quibus necessarium est, liberè ad sedem apostolicam appellare possunt absque excommunicatione, vel impedimento aliquo damnationis, aut spoliationis, vel custodiæ. Hoc est, non cogendi sunt dare cautionem de proseguenda appellatione, nec custodiri debent, nisi causa criminalis sit, vel ipsi suspitione graventur. Et hoc indubitati juris est.

H. Quod autem in Auth. citata si quis legimus, dissimile. Si ex Imperiali iussione, aut judiciali præcepto Episcopus iudicet inter quas cunque personas, appellatio aut ad principem, aut ad eum, cui commisit negotium, transferatur. Ex quibus verbis dubium emergit. Quomodo ad principem instituenda appellatio, an servato ordine supradicto, an eo neglecto? nullaque servata gradatione? Fortè in causa principis valet, ubi episcopus est delegatus, ab eoque ad principem dirigitur appellatio. Hoc autem admisso, gratis inter jus sacrum, & profanum differentia constituitur Episcopus enim in tali statu, vicem laici sustinet, & eadem cum illo lege tenetur.

CXC VIII.
DIFFERENTIA 4.

Secundum leges, quando causam alicui delegatus committit ad eum est appellandum. l. vn. C. qui pro sua iurisdictione &c. At secundum Canones non fit, quando totam causam committit alteri delegatus. c. super questionum. De offic. delegati. Bart. 16. Ioan. Bapt. de S. Blasio 74.

IN l. un. citata traditur. Primò delegare neminem posse ea, quæ in sua non sunt potestate. Secundò, delegationem ab incompetente iudice factam ipso iure nullam esse. Teriò, delegatos à principe non recognoscere superiorum, subdelegare posse, eoque facto ad delegatum faciendam appellationem esse: subdelegare, inquam, cum imitacione, nisi commissum illi nudè ministrum sit c. si De offic. deleg. autelecta personæ industria. c. si cui, eod. in 6. aut expresse prohibere dicendo V. gr. per te fieri nolumus. Felinus in c. Eamto V. Nihilominus. De rescript. Alibi in c. fin. De offic. deleg. Excipienda quoque sunt, quæ princeps sibi reservat. Coua l. 3. Varia 7. s. o. Zerola Par. I. V. deleg. in. num 5. Vallem. l. 1. tit. 29 §. 1. n. 3. & ante omnes Fach. neu l. 1. c. 78. ubi concludit utrumque

E e } us

Jus obtinere in suo cuiusque foro, cum absurdum inde nihil sequatur.

II. Sed attendenda nobis est Innocentij III. decisio in *citato capite*. Cum delegatus à nobis jurisdictionem suam in alium transfert totam, si fuerit appellatum non ad eum, sed ad nos appellari debet. Cum autem sibi aliquid de jurisdictione reseruat, si causa sit ei appellatione remota commissa non ad nos, sed ad eum poterit de jure appellari. *Vbi Glos.* Maxime

ait, quia idem esset, si non sit remota, quia utroque casu appellatur ad eum, & non ad Papam.

V. Angel. v. appellatio n. 13. Siluest. n. 10. Armilla n. 12. & 19. Canis. l. 4. sum. r. 15. Covarr. l. practica. questio. 6. n. 9. Vallens. l. 2. tit. 23. §. 6. n. 6. Bellon. de mandat. iurisdic. c. 9. Q. 7. Molin. Tract. 5. De iust. Disp. 21. & Disp. 2. Cont. lib. un. c. 26. Franc. Marou. Q. 7. n. 2. & Q. 345. n. 4.

CXCIX.

DIFFERENTIA.

5.

Confessus crimen Iure canonico non potest appellare *c. cum speciali 62. De appell.* Iure civili requiritur, ut etiam convictus sit. *l. ubi Glossa.*

C. quorum appell. non recipiuntur Decianus. l. 2.

c. 22. n. 24.

Consilium Lateranense relatum in *citato capite cum speciali* in notorijs non esse admittendam appellationem decernit, monetque prelatum, à quo appellatur, ne deferat appellationi illius, cuius excessus, vel evidentia rei ipsius, vel confessione propria, aut alio legitimo modo fuerit manifestus, cum appellationis remedium non sit institutum ad defensionem iniquitatis, sed in praesidium innocentiae. Idem in *cap. Peruenit. hoc. et. repetitur*, ubi percautores clericorum non obstant illorum ad sedem Apostolicam appellatione *Alexander Tertius* iubet denunci-

ari et communicatos, si delictum notorium sit. Eadem est *cap. quia nos ead. res. sententia*. Et merito, cum nulla maior sit evidentia facti, aut propriae confessionis probatio. *l. un. C. De confess. & l. certum. ff. eod. l. qui de inofficioso. ff. De inofficioso. testam.* Confessus enim pro iudicato est. & quati propria sententia condemnatus. *l. 1. ff. De confess. nisi coram incompetenti iudice fieret. V. Socium in Reg. 62.* Et plus quam ridiculum est, dubitare de eo, quod evidenter apparet. *l. Domitius Labeo. ff. Qui testam. facere possunt.*

II. Sed hic non obiter considerandum est cuiusnam